

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 13. juni 2019
(OR. en)

10144/19

**Interinstitutionel sag:
2018/0329(COD)**

**MIGR 95
COMIX 306
CODEC 1211**

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	7. juni 2019
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9620/19
Komm. dok. nr.:	12099/18
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (omarbejdning) – Delvis generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne teksten til den delvise generelle indstilling til ovennævnte forordning, som Rådet nåede til enighed om den 7. juni 2019.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af
tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (omarbejdning)**

*Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne den 19.-20. september 2018 i
Salzburg*

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten ~~om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ ☒ om Den Europæiske
Unions funktionsmåde ☒, særlig artikel ~~63, nr. 3), litra b)~~ ☒ 79, stk. 2, litra c) ☒,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

☞ Rådet

- (1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF¹. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) En effektiv og retfærdig tilbagesendelsespolitik er et afgørende led i Unionens strategi for en bedre forvaltning af migration, der omfatter alle aspekter heraf, således som det afspejles i den europæiske dagsorden for migration fra maj 2015².
- (3) I konklusionerne fra topmødet den 28. juni 2018 understregede Det Europæiske Råd, at det er nødvendigt at optrappe den effektive tilbagesendelse af ☞ **tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold** ☞ [...] ☞ betydeligt, og det udtrykte tilfredshed over Kommissionens planer om at forelægge lovgivningsforslag om en mere effektiv og sammenhængende europæisk tilbagesendelsespolitik.

↓ 2008/115/EF, betragtning 1 (tilpasset)

~~Det Europæiske Råd fastlagde på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 en sammenhængende strategi på indvandrings- og asylområdet, som omfattede oprettelse af et fælles asylsystem, en politik for lovlig indvandring og bekæmpelse af ulovlig indvandring.~~

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

² COM(2015) **240**.

↓ 2008/115/EF, betragtning 2 (tilpasset)

~~Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Bruxelles den 4.-5. november 2004 til, at der udformes en effektiv udsendelses- og repatrieringspolitik, der bygger på fælles standarder, så personer tilbagesendes på en human måde og med fuld respekt for deres grundlæggende rettigheder og værdighed.~~

↓ 2008/115/EF, betragtning 3 (tilpasset)

~~Europarådets Ministerudvalg vedtog den 4. maj 2005 »Tyve retningslinjer om tvangsmæssig tilbagesendelse«.~~

↓ 2008/115/EF, betragtning 4 (tilpasset)

⇒ nyt

☞ Rådet

- (4) ☒ Denne europæiske tilbagesendelsespolitik bør bygge på fælles standarder, så personer tilbagesendes på en human måde og med fuld respekt for deres grundlæggende rettigheder og værdighed ☒ ⇒ såvel som for folkeretten, herunder forpligtelser hvad angår beskyttelse af flygtninge og på menneskerettighedsområdet. ☐ Der skal ☒ fastsættes ☒ klare, gennemsigtige og retfærdige regler for at sikre en effektiv tilbagesendelsespolitik, ~~der er en nødvendig del af en velforvaltet migrationspolitik~~ ⇒ der ☞ **også medfører en mindskelse af incitamenterne til ulovlig indvandring** ☐ ☐ [...] ☐ og sikrer sammenhæng med og bidrager til integriteten af det fælles europæiske asylsystem og systemet for lovlig migration ☐ .

↓ 2008/115/EF, betragtning 5

- (5) Med dette direktiv bør der indføres et sæt horisontale regler, som finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i en medlemsstat.

- (6) Medlemsstaterne bør sikre, at tredjelandsstatsborgeres ulovlige ophold bringes til ophør efter en retfærdig og gennemsigtig procedure. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten bør afgørelser, der vedtages efter dette direktiv, træffes efter en konkret og individuel vurdering og baseres på objektive kriterier, således at der tages hensyn til andet end blot det faktum, at der er tale om ulovligt ophold. I forbindelse med anvendelsen af standardformularer til afgørelser vedrørende tilbagesendelse, dvs. afgørelser om tilbagesendelse og, hvis sådanne er truffet, afgørelser om indrejseforbud og om udsendelse, bør medlemsstaterne overholde dette princip og opfylde alle gældende bestemmelser i dette direktiv fuldt ud.
-

- (7) Sammenhængen mellem en afgørelse, der bringer en tredjelandsstatsborgers lovlige ophold til ophør, og vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse bør styrkes for at mindske risikoen for, at den pågældende forsvinder, og sandsynligheden for uautoriserede sekundære bevægelser. Det er nødvendigt at sikre, at der træffes afgørelse om tilbagesendelse ↻ **uden unødigt forsinkelse** ⌚ ↻ [...] ⌚ efter, at afgørelsen om afslag på eller ophør af lovligt ophold er truffet, eller ideelt set i samme retsakt eller afgørelse. Dette bør navnlig gælde i tilfælde, hvor der gives afslag på en ansøgning om international beskyttelse ↻ [...] ⌚ .

↓ 2008/115/EF, betragtning 7 (tilpasset)

⇒ Rådet

- (8) Det understreges, at der er behov for tilbagetagelsesaftaler på ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒plan og bilateralt plan med tredjelande for at lette tilbagesendelsesprocessen. Internationalt samarbejde med oprindelseslandene i alle faser af tilbagesendelsesprocessen er en forudsætning for en bæredygtig tilbagevenden. ⇒ **I denne henseende bør der i videst muligt omfang gøres brug af tilgængelige instrumenter med henblik på en koordineret og struktureret tilgang til migration, der skaber størst mulig synergi og anvender den nødvendige indflydelse, navnlig i tilfælde af tredjelandes manglende samarbejde om tilbagetagelse. Sådanne instrumenter kan omfatte internationale aftaler, dialoger og ordninger, mobilitetspartnerskaber samt eksisterende mekanismer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 (visumkodeksen) og forordning (EU) 2018/1806.** ☺
- ⇒ **(8a) I tilfælde af manglende samarbejde fra visse tredjelandes side med hensyn til at tilbagetage egne statsborgere, der er blevet pågrebet i en situation, hvor der er tale om ulovligt ophold, og disse tredjelande undlader at samarbejde effektivt i tilbagesendelsesprocessen, bør en restriktiv og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i visumkodeksen på grundlag af objektive kriterier finde anvendelse for at fremme tredjelandenes samarbejde om tilbagetagelse.** ☺

↓ 2008/115/EF, betragtning 8

- (9) Det anerkendes, at det er medlemsstaternes legitime ret at sende tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold tilbage, forudsat at der findes retfærdige og effektive asylsystemer, som fuldt ud respekterer *nonrefoulementprincippet*.

↓ 2008/115/EF, betragtning 9

- (10) I henhold til Rådets direktiv 2005/85/EF ~~af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne~~³ bør en tredjelandstatsborger, der har ansøgt om asyl i en medlemsstat, ikke anses for at opholde sig ulovligt på den medlemsstats område, før der gives afslag på ansøgningen eller en afgørelse, der bringer den pågældendes opholdsret som asylansøger til ophør, er trådt i kraft.

³ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13).

↴ nyt

➡ Rådet

(11) For at skabe klarere og mere effektive regler for indrømmelse af en frist for frivillig udrejse og for frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere bør vurderingen af, om der er risiko, for at den pågældende person forsvinder, være baseret på EU-dækkende objektive kriterier. Desuden bør der i dette direktiv fastsættes specifikke kriterier, der danner grundlag for en afkræftelig formodning om, at der er risiko for, at den pågældende forsvinder. ➡ **En tredjelandstatsborger bør fremlægge alle elementer, der er nødvendige for at vurdere risikoen for, at den pågældende forsvinder.** Ⓒ

➡ **(11a) Medmindre medlemsstaterne beslutter ikke at anvende dette direktiv i medfør af artikel 2, stk. 2, litra b), kan de kompetente nationale myndigheder, når de vurderer risikoen for, at den pågældende forsvinder, tage hensyn til en overtrædelse af straffelovgivningen i medlemsstaterne for så vidt angår en grov strafbar handling, da dette navnlig kan være et tegn på tilsidesættelse af medlemsstaternes retlige ramme, herunder migrationsreglerne. Disse myndigheder kan også tage hensyn til eksistensen af en igangværende strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, som endnu ikke har ført til domfældelse, hvis det er fastsat i national ret.** Ⓒ

(12) For at gøre tilbagesendelsesproceduren mere effektiv bør der fastslås et klart ansvar for tredjelandstatsborgere, navnlig en forpligtelse til at samarbejde med myndighederne i alle faser af tilbagesendelsesproceduren, herunder ved at fremlægge de oplysninger og elementer, der er nødvendige for at vurdere deres individuelle situation. Samtidig er det nødvendigt at sikre, at tredjelandstatsborgere oplyses om, hvilke konsekvenser en manglende opfyldelse af disse forpligtelser har i forbindelse med vurderingen af risikoen for, at den pågældende forsvinder, indrømmelsen af en frist for frivillig udrejse og muligheden for at idømme frihedsberøvelse ➞ **og sanktioner, hvis det er fastsat i national ret** ☹ , samt adgangen til programmer, der yder logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier.

↓ 2008/115/EF, betragtning 10

(tilpasset)

⇒ nyt

⇒ Rådet

- (13) Når der ikke er grund til at tro, at ~~et~~ indrømmelse af en frist for frivillig udrejse ~~et~~ kan undergrave formålet med en tilbagesendelsesprocedure, bør frivillig tilbagevenden foretrækkes frem for tvangsmæssig tilbagesendelse, og der bør gives en ~~en~~ passende ~~en~~ frist for frivillig udrejse ~~en~~ på op til 30 dage ~~en~~ [...]. ~~en~~ Der bør ikke indrømmes en frist for frivillig udrejse, hvis det vurderes, at der er risiko for, at den pågældende forsvinder ~~en~~, [...]. ~~en~~ eller hvis vedkommende udgør en risiko for den offentlige ~~en~~ orden ~~en~~ [...], den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed. ~~en~~ **Medlemsstaterne kan beslutte ikke at indrømme en frist for frivillig udrejse, hvis en tredjelandstatsborger har fået en tidligere ansøgning om lovligt ophold afvist som svigagtig, åbenbart grundløs eller uantagelig.** ~~en~~ Fristen for frivillig udrejse bør kunne forlænges, når det skønnes nødvendigt på grund af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag. ~~For at fremme frivillig tilbagevenden bør medlemsstaterne yde øget bistand og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden og udnytte de relevante finansieringsmuligheder under Den Europæiske Tilbagesendelsesfond bedst muligt.~~

↓ nyt

☞ Rådet

(14) For at fremme frivillig ☞ **udrejse** ☞ [...] ☞ bør medlemsstaterne have operationelle programmer, der yder øget bistand og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden, som kan omfatte støtte til reintegration i de pågældende tredjelande ☞ . ☞ ☞ [...] ☞ . ☞ **Der kan tages hensyn til** ☞ de ☞ [...] ☞ fælles standarder for programmer for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration, der er udviklet af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og godkendt af Rådet. ☞

☞ **Bistand til frivillig udrejse bør ydes i overensstemmelse med nationale regler, som ikke behøver at være administrative procedurer, og bør være underlagt de deri fastsatte betingelser og udelukkelsesgrunde.** ☞

☞ **Dette direktiv indfører ikke en subjektiv ret for tredjelandstatsborgere til at modtage bistand til frivillig udrejse eller reintegration.** ☞

↓ 2008/115/EF, betragtning 11

(15) Der bør indføres et fælles minimumssæt af retssikkerhedsgarantier for afgørelser vedrørende tilbagesendelse for at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers interesser.

↴ nyt

➡ Rådet

(16) Fristen for indgivelse af klager over afgørelser vedrørende tilbagesendelse skal være tilstrækkelig lang til at sikre adgang til et effektivt retsmiddel, idet der samtidig tages hensyn til, at lange frister kan have negative følger for tilbagesendelsesprocedurerne. For at undgå eventuelt misbrug af rettigheder og procedurer ➡ [...] ➡ bør der ➡ [...] ➡ ➡ fastsættes ➡ en frist til at klage over en afgørelse om tilbagesendelse ➡ ved en domstol eller ret ➡ . ➡ [...] ➡

(17) ➡ Uden at dette berører medlemsstaternes proceduremæssige autonomi, bør medlemsstaterne for at forbedre tilbagesendelsesprocedurerne effektivitet og samtidig sikre, at adgangen til effektive retsmidler efterleves, fastsætte, at klager over afgørelser om tilbagesendelse så vidt muligt finder sted på et enkelt kompetenceniveau ved en domstol eller ret. ➡ ➡ [...] ➡

➡ (17a) Medlemsstaterne kan beholde procedurer for administrativ prøvelse forud for en klage ved en domstol eller ret, forudsat at en administrativ prøvelse ikke berører tilbagesendelsesprocedurens effektivitet. ➡

☞ (17b) Et organ, som udøver en retslig funktion, bør kunne betegnes som en ret, hvis det er oprettet ved lov, er permanent, uafhængigt og upartisk, omfatter inter partes-procedure, har karakter af obligatorisk retsinstans, træffer afgørelse på grundlag af retsregler og giver de nødvendige proceduremæssige garantier. ☹

(18) Klager over afgørelser om tilbagesendelse bør ☞ enten ☹ have automatisk opsættende virkning ☞ eller opsættende virkning efter anmodning ☹ ☞ [...] ☹ i tilfælde, hvor der ☞ kan være ☹ ☞ [...] ☹ risiko for tilsidesættelse af *nonrefoulement*princippet.

☞ [...] ☹ ☞ Medlemsstaterne ☹ bør have mulighed for midlertidigt at suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse ☞ [...] ☹ af andre grund, ☞ [...] ☹ hvis det skønnes nødvendigt. ☞ [...] ☹

☞ (19a) Den nationale anvendelse af reglerne om bestemmelserne i dette direktiv vedrørende klager og opsættende virkning bør give adgang til effektive retsmidler som fastsat i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder. ☹

(20) For at gøre tilbagesendelsesproceduren mere effektiv og undgå unødvendige forsinkelser, uden at det må skade den berørte tredjelandstatsborgers rettigheder, **☞ bør risikoen for tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet efterprøves i forbindelse med behandlingen af en klage over en afgørelse om tilbagesendelse, medmindre denne efterprøvning ☞ [...]** allerede har fundet sted ☞ [...] som led i asyl☞ **klage** ☞ proceduren forud for vedtagelsen af den afgørelse om tilbagesendelse, der klages over, ☞ **undtagen hvis ☞ [...]** den pågældende tredjelandstatsborgers situation har ændret sig væsentligt i mellemtiden.

↓ 2008/115/EF, betragtning 11
(tilpasset)
☞ nyt

(21) Der bør ☞ , på anmodning, ☞ ydes den nødvendige retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler. ~~Medlemsstaterne bør i deres~~ Inationale lovgivning fastlægge, i hvilke ☒ bør der opstilles en liste over ☒ tilfælde ☒, hvor ☒ retshjælp ~~bør~~ anses for nødvendig.

- (22) Der bør træffes foranstaltninger for så vidt angår tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som endnu ikke kan udsendes. Deres grundlæggende fornødenheder bør defineres i overensstemmelse med national lovgivning. For at kunne dokumentere deres særlige situation i tilfælde af administrativ kontrol bør disse personer forsynes med skriftlig bekræftelse af deres situation. Medlemsstaterne bør have vide skønsbeføjelser med hensyn til den skriftlige bekræftelses udformning og format og bør også kunne indføje den i afgørelser vedrørende tilbagesendelse, der vedtages i henhold til dette direktiv.

- (23) Anvendelsen af tvangsforanstaltninger bør udtrykkeligt ske i overensstemmelse med proportionalitets- og effektivitetsprincippet for så vidt angår de anvendte midler og de forfulgte mål. Der bør fastsættes minimumsgarantier for gennemførelsen af tvangsmæssig tilbagesendelse under hensyntagen til Rådets beslutning 2004/573/EF ~~af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse~~⁴. Medlemsstaterne bør kunne benytte sig af forskellige muligheder for at overvåge tvangsmæssig tilbagesendelse.

⁴ Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 28).

↓ 2008/115/EF, betragtning 14

☞ Rådet

- (24) Virkningerne af nationale tilbagesendelsesforanstaltninger bør gives en europæisk dimension, ved at der indføres et indrejseforbud, som forbyder indrejse i og ophold på alle medlemsstaternes område. Varigheden af indrejseforbuddet bør fastsættes under behørig hensyntagen til alle relevante forhold i den enkelte sag og bør normalt ikke overstige ☞ ti ☞ ☞ [...] ☞ år. Der bør i denne forbindelse navnlig tages hensyn til, om den pågældende tredjelandstatsborger allerede har været genstand for mere end én afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse eller er indrejst på en medlemsstats område under et indrejseforbud.

↓ nyt

- (25) Når en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold afsløres i forbindelse med udrejsekontrol ved de ydre grænser, kan det være hensigtsmæssigt at pålægge et indrejseforbud for at forebygge fremtidig genindrejse og dermed mindske risikoen for ulovlig indvandring. Når det er berettiget, kan den kompetente myndighed efter en individuel vurdering og under anvendelse af proportionalitetsprincippet pålægge et indrejseforbud uden at træffe afgørelse om tilbagesendelse for at undgå at udsætte den pågældende tredjelandstatsborgers udrejse.

↓ 2008/115/EF, betragtning 15

- (26) Det bør være op til medlemsstaterne at træffe beslutning om, hvorvidt fornyet vurdering af afgørelser vedrørende tilbagesendelse indebærer, at appelmyndigheden eller klageinstansen har beføjelse til at lade sin egen afgørelse vedrørende tilbagesendelse træde i stedet for den tidligere afgørelse.

↓ 2008/115/EF, betragtning 16

- (27) Anvendelse af frihedsberøvelse med henblik på udsendelse bør ~~begrænses og~~ ske i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet for så vidt angår de anvendte midler og de forfulgte mål. Frihedsberøvelse er kun berettiget for at forberede en tilbagesendelse eller gennemføre en udsendelsesproces, og hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke vil være tilstrækkelige.

↴ nyt

↻ Rådet

- (28) På grundlag af en vurdering i hver enkelt sag ➤ **under hensyntagen til den sårbare situation bør der træffes afgørelse om frihedsberøvelse,** ⌚ hvis der er risiko for, at den pågældende forsvinder, hvis den pågældende undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelsen eller for udsendelsesprocessen, eller hvis vedkommende udgør en risiko for den offentlige ➤ **orden** ⌚ ➤ [...] ⌚, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.
- **Hvis national ret foreskriver frihedsberøvelse af mindreårige, bør barnets tarv være et væsentligt hensyn.** ⌚
- (29) Da den maksimale varighed af frihedsberøvelse i nogle medlemsstater ikke er tilstrækkelig til at sikre gennemførelsen af tilbagesendelser, bør der fastsættes en maksimal varighed på mellem tre og seks måneder, som kan forlænges, for at give tilstrækkelig tid til at gennemføre tilbagesendelsesproceduren, uden at dette berører de etablerede beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer, at frihedsberøvelse kun anvendes, når den er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet, og kun så længe udsendelsen er under forberedelse.

➡ (29a) Hvis en kendelse om frihedsberøvelse af en tredjelandsskatsborger er udstedt i en administrativ procedure, kan den domstol, der er ansvarlig for at vurdere lovligheden af denne afgørelse, tage hensyn til alle relevante faktiske omstændigheder, beviser og bemærkninger, som parterne måtte fremsætte eller fremlægge for domstolen. ⬅

➡ Hvis frihedsberøvelsesforanstaltningen er truffet i en administrativ procedure i strid med retten til at blive hørt, kan den nationale domstol, der er ansvarlig for at vurdere lovligheden af denne afgørelse, kun træffe afgørelse om at ophæve frihedsberøvelsesforanstaltningen, hvis den ud fra alle de faktiske og retlige omstændigheder i sagen finder, at den pågældende tilsidesættelse reelt har berøvet den part, som påberåber sig den, mulighed for bedre at kunne føre sit forsvar, for så vidt resultatet af den administrative procedure kunne have været anderledes. ⬅

(30) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte ➡ [...] ⬅ strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder fængselsstraf, i forbindelse med overtrædelser af migrationsreglerne, forudsat at sådanne sanktioner er forenelige med målene for dette direktiv, ikke bringer anvendelsen af dette direktiv i fare og sikrer fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

- (31) Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere bør behandles human og værdigt med respekt for deres grundlæggende rettigheder og under overholdelse af folkeretten og national ret. Med forbehold for de retshåndhævende myndigheders første pågribelse i henhold til national lovgivning bør frihedsberøvelse ⇒ generelt ☹ ⇒ [...] ☹ finde sted i særlige faciliteter for frihedsberøvede.

⇒ (31a) Eftersom tredjelandstatsborgere, der frihedsberøves med henblik på udsendelse, ikke frihedsberøves som mistænkte for kriminelle handlinger eller som domfældte kriminelle bør de ikke indkvarteres sammen med almindelige indsatte. Adskillelse fra almindelige indsatte kan også sikres ved at indkvartere de pågældende tredjelandstatsborgere i særlige dele af fængsler, som udelukkende anvendes til dette formål. ☹

↴ nyt

➡ Rådet

[(32) ➡ [...] ➡ Når ➡ en grænseprocedure anvendes i overensstemmelse med forordning (EU).../... [*forordningen om asylprocedurer*], bør den efterfølges af en specifik grænseprocedure for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som har fået afslag på deres ansøgning om international beskyttelse efter asylgrænseproceduren, for at sikre direkte komplementaritet mellem asylgrænseproceduren og grænseproceduren for tilbagesendelse og forhindre, at der opstår huller mellem procedurerne. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige regler for at sikre sammenhæng og synergi mellem de to procedurer og bevare integriteten og effektiviteten i hele processen. ➡ **Medlemsstaterne bør kunne basere sig på passende EU-midler til at udføre de nødvendige aktiviteter i forbindelse med grænseproceduren.** ➡

➡ **Medlemsstater, der træffer afgørelse om nægtelse af indrejse for tredjelandsstatsborgere, der har ansøgt om international beskyttelse ved grænsen, og som har besluttet ikke at anvende dette direktiv i medfør af artikel 2, stk. 2, litra a), bør give disse tredjelandsstatsborgere en behandling svarende til den, der gælder i grænseproceduren.** ➡

(33) For at sikre, at tilbagesendelsen fuldbyrdes i forbindelse med grænseproceduren, bør der ikke indrømmes en frist for frivillig udrejse. Dog **☞ [...] ☞ kan ☞** tredjelandstatsborgere, der er indehavere af et gyldigt rejsedokument og samarbejder med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesproceduren, indrømmes en frist for frivillig udrejse. I sådanne tilfælde bør de pågældende tredjelandstatsborgere overdrage deres rejsedokumenter til den kompetente myndighed indtil udrejsen, så det forhindres, at de forsvinder.

(34) For at sikre en hurtig behandling af sagen skal der fastsættes en maksimal tidsfrist for indgivelse af en klage over en afgørelse om tilbagesendelse, der følger efter en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, som er truffet efter grænseproceduren **☞ [...] ☞**.

☞ [...] ☞

(36) Det er nødvendigt og rimeligt at sikre, at frihedsberøvelsen af en tredjelandstatsborger under behandlingen af dennes ansøgning om international beskyttelse som led i asylgrænseproceduren kan opretholdes med henblik på at forberede tilbagesendelsen og/eller gennemføre en udsendelsesproces, når den pågældende har fået afslag på sin ansøgning. For at undgå, at en tredjelandstatsborger automatisk løslades og får lov til at rejse ind i en medlemsstat, selv om den pågældende er blevet nægtet opholdsret, er der behov for en begrænset periode til at forsøge at fuldbyrde den afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet ved grænsen. ➡ [...] ➡ **Frihedsberøvelsen** ➡ som led i grænseproceduren ➡ **bør ikke overskride** ➡ fire måneder og ➡ **bør kun opretholdes** ➡, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu. Denne periode bør ikke berøre andre perioder med frihedsberøvelse, der er fastsat i dette direktiv. Hvis det ikke har været muligt at fuldbyrde en tilbagesendelse inden udløbet af den førstnævnte periode, kan der træffes afgørelse om yderligere frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgeren i henhold til en anden bestemmelse i dette direktiv og for det deri fastsatte tidsrum.]⁵

⁵ **Betragtning 32-36 vedrørende grænseproceduren indgår ikke i den generelle indstilling.**

↓ 2008/115/EF, betragtning 18

(tilpasset)

⇒ nyt

⇒ Rådet

- (37) Medlemsstaterne bør have hurtig adgang til oplysninger om andre medlemsstats afgørelser ⇒ om tilbagesendelse og ⇐ om indrejseforbud. ~~Denne udveksling af oplysninger~~ ☒ En sådan adgang ⇐ bør være ~~finde-sted~~ i overensstemmelse med ⇒ forordning (EU) 2018/1860 ⇐ [...] ⇐⁶ [*forordning om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold*] og ⇐ ⇐ **forordning (EU) 2018/1861⁷** ⇐ ⇐ [...] ⇐ ~~af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)⁸~~ ⇐ [...] ⇐⁹ ⇐ [...] ⇐¹⁰

⁶ [*Forordning om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold*] (EUT L ...).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

⁹

¹⁰

⇒ (37a) Gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse kan bidrage til at sikre en mere effektiv gennemførelse af tilbagesendelser. Medlemsstaterne bør gøre brug af alle tilgængelige midler til samarbejde og udveksling af oplysninger til dette formål. Kommissionen bør vurdere Unionens retsakter om tilbagesendelse med henblik på at opnå en mere ensartet og konsekvent gennemførelse af afgørelser om tilbagesendelse og mindske den administrative byrde for de nationale myndigheder, navnlig gennem gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse, og bør overveje at forelægge lovgivningsforslag herom. ☞

↕ nyt

⇒ Rådet

(38) Etablering af systemer til forvaltning af tilbagesendelser i medlemsstaterne bidrager til en mere effektiv tilbagesendelsesproces. Hvert nationalt system bør indeholde ajourførte oplysninger om tredjelandstatsborgernes identitet og retlige situation, som er relevante for overvågningen og opfølgningen af de enkelte sager. For at fungere effektivt og mindske den administrative byrde væsentligt bør sådanne nationale tilbagesendelsessystemer være forbundet med Schengeninformationssystemet, så registreringen af tilbagesendelsesrelaterede oplysninger lettes og fremskyndes, og med ⇒ [...] ☞ ⇒ platformen ☞ oprettet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i henhold til forordning (EU) .../... [*forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt*].

↓ 2008/115/EF, betragtning 19

⇒ nyt

- (39) Samarbejde mellem de involverede institutioner på alle niveauer i tilbagesendelsesprocessen og udveksling og fremme af bedste praksis ⇒ , herunder gennem brug og regelmæssig ajourføring af håndbogen om tilbagesendelse, så den afspejler den lovgivningsmæssige og politiske udvikling, ⇐ bør ledsage gennemførelsen af dette direktiv og sikre europæisk merværdi.

↓ nyt

- (40) Unionen yder finansiel og operationel støtte for at opnå en effektiv gennemførelse af dette direktiv. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af Unionens finansielle instrumenter, programmer og projekter vedrørende tilbagesendelse, særlig i henhold til forordning (EU).../... [*forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond*], samt af den operationelle bistand, der ydes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i henhold til forordning (EU).../... [*forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt*]. EU-støtten bør navnlig anvendes til at etablere systemer til forvaltning af tilbagesendelser og programmer, der yder logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier i forbindelse med tilbagesendelse — og om relevant reintegration — af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

↓ 2008/115/EF, betragtning 20
(tilpasset)

- (41) Målet for dette direktiv, nemlig at indføre fælles regler for tilbagesendelse, udsendelse, anvendelse af tvangsforanstaltninger, frihedsberøvelse og indrejseforbud, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på ~~fællesskabs~~ EU- ~~plan~~; ~~Fællesskabet~~ Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

↓ 2008/115/EF, betragtning 21

- (42) Medlemsstaterne bør gennemføre dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

↓ 2008/115/EF, betragtning 22

- (43) I overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder bør "barnets tarv" være et væsentligt hensyn for medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette direktiv. I overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder bør respekten for familielivet være et væsentligt hensyn for medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette direktiv.

↓ 2008/115/EF, betragtning 23

- (44) Anvendelsen af dette direktiv berører ikke de forpligtelser, der følger af Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

↓ 2008/115/EF, betragtning 24

- (45) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

↓ nyt

→ Rådet

- (46) En effektiv gennemførelse af tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne i henhold til dette direktiv, er et afgørende element i den omfattende indsats for at bekæmpe → [...] → **ulovlig indvandring** → og udgør et vigtigt spørgsmål af væsentlig samfundsmæssig interesse.

(47) Medlemsstaternes myndigheder er nødt til at behandle personoplysninger for at sikre en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurerne og en vellykket fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse. De tredjelande, hvortil tilbagesendelse sker, er ofte ikke omfattet af afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹¹ ➡ [...] ⚬¹², og de har ofte ikke indgået eller har ikke til hensigt at indgå en tilbagesendes aftale med Unionen eller på anden vis fastsætte tilstrækkelige garantier som omhandlet i artikel 46 i forordning (EU) 2016/679 ➡ [...]. ⚬ På trods af Unionens omfattende bestræbelser på at samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, er det ikke altid muligt at sikre, at sådanne tredjelande systematisk opfylder den forpligtelse, der er fastsat i folkeretten, til at tage deres egne statsborgere tilbage. De tilbagesendes aftaler, der er indgået eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne, og som giver passende garantier for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til artikel 46 i forordning (EU) 2016/679 ➡ [...], ⚬ omfatter kun et begrænset antal tredjelande. I tilfælde, hvor der ikke findes sådanne aftaler, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder overføre personoplysninger med henblik på at gennemføre Unionens tilbagesendesoperationer, når betingelserne i artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 ➡ [...] ⚬ er opfyldt.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹²

↓ 2008/115/EF, betragtning 25
(tilpasset)

- (48) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen ~~en~~ ☒ nr. 22 ☒ om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om ☒ Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒ ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ~~Schengengrænsekodeksen~~¹³ ☒ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399¹⁴ ☒ — udgør en udbygning af Schengenreglerne ~~efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, skal Danmark i overensstemmelse med protokollens artikel ~~5~~ ☒ 4 ☒ inden seks måneder efter, at ☒ Rådet har truffet afgørelse om ☒ dette direktiv ~~er vedtaget~~, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre det i sin nationale lovgivning.

¹³ ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).~~

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

↓ 2008/115/EF, betragtning 26 (tilpasset)
--

(49) I det omfang dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen, udgør det en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁵. Desuden deltager Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen ☒ nr. 21 ☒ om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling ☒ for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ☒, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om ☒ Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒ oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det i sin helhed og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.

¹⁵ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

↓ 2008/115/EF, betragtning 27
(tilpasset)

- (50) I det omfang dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen, udgør det en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁶. Desuden deltager Irland i overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen ☒ nr. 21 ☒ om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling ☒ for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ☒, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om ☒ Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒ oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det i sin helhed og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.

¹⁶ Rådets afgørelse 2002/192/EC af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

↓ 2008/115/EF, betragtning 28 (tilpasset)
--

- (51) For Islands og Norges vedkommende udgør dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ~~den~~ forordning (EU) 2016/399 ~~den~~ ~~Schengenreguleringerne~~ — en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om ~~disse~~ ~~den~~ de sidstnævnte ~~den~~ to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁷ ~~om visse gennemførelsesbestemmelser til den nævnte aftale.~~

¹⁷ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

↓ 2008/115/EF, betragtning 29 (tilpasset)
--

- (52) For Schweiz' vedkommende udgør dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ~~☒~~ forordning (EU) 2016/399 ~~☒~~ ~~Schengengrænsekodeksen~~ — en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁸, som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁹ ~~om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af den nævnte aftale.~~

¹⁸ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

↓ 2008/115/EF, betragtning 30 (tilpasset)
--

- (53) For Liechtensteins vedkommende udgør dette direktiv — i det omfang det finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i ~~forordning (EU) 2016/399~~ ~~Schengengrænsekodeksen~~ — en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁰, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EF²¹ ~~2008/261/EF~~²² ~~om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i protokollen~~.

²⁰ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²¹ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

²² EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

↴ nyt

- (54) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.
- (55) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I angivne frister for gennemførelse af direktivet i national ret —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes der fælles standarder og procedurer, som skal anvendes i medlemsstaterne ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som generelle principper i ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ retten samt folkeretten, herunder beskyttelse af flygtninge og menneskeretlige forpligtelser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på en medlemsstats område.

2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette direktiv på tredjelandstatsborgere, som:
- (a) er genstand for nægtelse af indrejse i medfør af artikel ~~1413~~ i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen, eller som pågribes eller standses af de kompetente myndigheder i forbindelse med ulovlig overskridelse af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, og som ikke efterfølgende har opnået tilladelse eller ret til ophold i den pågældende medlemsstat
 - (b) er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion eller som følge af en strafferetlig sanktion i henhold til national ret, eller som er genstand for udleveringsprocedurer.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ som fastsat i artikel 2, nr. 5), i ☒ forordning (EU) 2016/399 ☒ Schengengrænsekodeksen.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i ~~traktatens~~ artikel ☒ 20 ~~☒ 17, stk. 1 ☒~~ i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ☒ og som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒, jf. definitionen i artikel 2, nr. 5, i ☒ forordning (EU) 2016/399 ~~☒ Schengengrænsekodeksen~~
2. "ulovligt ophold": tilstedeværelsen på en medlemsstats område af en tredjelandstatsborger, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i artikel 65 i ☒ forordning (EU) 2016/399 ~~☒ Schengengrænsekodeksen~~, eller andre betingelser for indrejse, ophold eller bopæl i den pågældende medlemsstat

3) "tilbagesendelse": processen i forbindelse med en tredjelandstatsborgers tilbagevenden — enten frivilligt i overensstemmelse med en forpligtelse til at vende tilbage eller tvangsmæssigt — til:

a) vedkommende tredjelandstatsborgers oprindelsesland eller

b) et transitland i henhold til tilbagetagelsesaftaler på ~~fællesskabs~~ EU- ~~plan~~ plan eller bilateralt plan eller i henhold til andre ordninger eller

c) et andet tredjeland, som den pågældende tredjelandstatsborger frivilligt beslutter at vende tilbage til, og hvor vedkommende vil blive modtaget

➡ **d) et tredjeland, hvor tredjelandstatsborgeren har ret til indrejse og ophold** ⬅

➡ e) som en sidste udvej, hvis tilbagesendelse til et tredjeland som omhandlet i litra a)-d) ikke kan håndhæves på grund af manglende samarbejde i tilbagesendelsesprocessen fra enten det pågældende tredjlands eller fra tredjlandsstatsborgerens side, et tredjeland, med hvilket der findes en EU-aftale eller bilateral aftale, på grundlag af hvilken tredjlandsstatsborgeren accepteres og har tilladelse til at blive, hvor de internationale menneskerettighedsstandarder i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder overholdes, og forudsat at ingen internationale, europæiske eller nationale regler forhindrer tilbagesendelse. Når tilbagesendelse sker til et tredjeland, der har fælles grænse med en medlemsstat, kræves forudgående samtykke fra denne medlemsstat, inden der indledes forhandlinger om en sådan bilateral aftale ☹

- 4) "afgørelse om tilbagesendelse": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjlandsstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage
- 5) "udsendelse": håndhævelse af forpligtelsen til at vende tilbage, dvs. den fysiske transport ud af medlemsstaten

- 6) "indrejseforbud": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, som forbyder indrejse i og ophold på en medlemsstats område i en nærmere angivet periode_ ➡ [...] ⬅
- 7) "risiko for at den pågældende forsvinder": tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at formode, at en tredjelandsstatsborger, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer, vil forsvinde
- 8) "frivillig udrejse": opfyldelse af forpligtelsen til at vende tilbage inden for den frist, der er fastsat herfor i afgørelsen om tilbagesendelse
- 9) "sårbare personer": ➡ bl.a. ⬅ mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre grove former for psykisk, fysisk eller seksuel vold
- ➡ 10) **"anden tilladelse, som giver ret til ophold": et dokument udstedt af en medlemsstat til en tredjelandsstatsborger, der giver tilladelse til ophold på dens område, og som ikke er en opholdstilladelse som omhandlet i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) 2016/399 eller et visum til længerevarende ophold som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i forordning (EU) 2018/1860 (SIS-forordningen om tilbagesendelse), med undtagelse af det dokument, der er omhandlet i artikel 6 i direktiv 2013/33/EU.** ⬅

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
 - a) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ eller ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og dets medlemsstater og et eller flere tredjelande
 - b) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke bestemmelser, som kan være gunstigere for tredjelandstatsborgeren, og som er fastsat i gældende ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ret vedrørende indvandring og asyl.
3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde bestemmelser, som er gunstigere for de personer, det finder anvendelse på, forudsat at sådanne bestemmelser er forenelige med dette direktiv.
4. Hvad angår tredjelandstatsborgere, der er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a), skal medlemsstaterne:
 - (c) sikre, at behandlingen af og beskyttelsesniveauet for disse ikke er mindre gunstig end det, der er fastsat i artikel ~~108~~, stk. 4 og 5 (begrænsning af anvendelsen af tvangsforanstaltninger), artikel ~~119~~, stk. 2, litra a) (udsættelse af udsendelse), artikel ~~1714~~, stk. 1, litra b) og d) (akut lægebehandling og hensyntagen til sårbare personers behov), og artikel ~~1916~~ og ~~2017~~ (forholdene under frihedsberøvelse), og
 - b) respektere nonrefoulementprincippet.

Artikel 5

Nonrefoulement, ☹ proportionalitet, ☹ barnets tarv, familieliv og helbredstilstand

Når medlemsstaterne gennemfører dette direktiv, tager de behørigt hensyn til

- a) barnets tarv
- b) familieliv
- c) den pågældende tredjelandsstatsborgers helbredstilstand

og respekterer nonrefoulementprincippet ☹ og proportionalitetsprincippet ☹.

↓ nyt

↻ Rådet

Artikel 6

Risiko for, at den pågældende forsvinder

1. ↻ Hvorvidt der er risiko for, at en person forsvinder, eller ej, fastslås i forbindelse med anvendelsen af denne artikel på grundlag af en samlet vurdering af de specifikke omstændigheder i den enkelte sag ↻ De objektive kriterier, der henvises til i artikel 3, nr. 7), skal mindst omfatte følgende kriterier:

↻ [...] ↻t

↻ [...] ↻

↻ [...] ↻

- d) ulovlig indrejse på medlemsstaternes område ↻ eller pågribelse eller standsning i forbindelse med ulovlig overskridelse af en medlemsstats vdre grænse ad land-, sø- eller luftvejen ↻
- e) uautoriserede bevægelser til en anden medlemsstats område, ↻ herunder efter transit gennem et tredjeland eller forsøg på at gøre det ↻

- f) hvis vedkommende udtrykkeligt giver udtryk for ikke at have til hensigt at overholde de tilbagesendelsesrelaterede foranstaltninger, der anvendes i medfør af dette direktiv, **☞ eller foretager handlinger, der klart viser en hensigt om ikke at overholde disse foranstaltninger ☞**
- g) hvis vedkommende er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en anden medlemsstat
- h) manglende overholdelse af en afgørelse om tilbagesendelse **☞ inden for den indrømmede frist for frivillig udrejse ☞ ☞ [...] ☞**
- i) manglende overholdelse af **☞ artikel 8, stk. 2, eller artikel 9, stk. 3 ☞ ☞ [...] ☞**
- j) manglende opfyldelse af forpligtelsen til at samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocedurerne, jf. artikel 7
- k) **☞ eksistens af ☞ en tidligere ☞ dom for en strafbar handling, ☞ der betragtes som grov i medlemsstaternes nationale ret, eller for lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA ☞ i Den Europæiske Union ☞ ☞ [...] ☞**
- ☞ [...] ☞**
- m) hvis vedkommende anvender falske eller forfalskede identitetspapirer **☞ eller rejsedokumenter ☞ , ☞ opholdstilladelser eller visa eller dokumenter, der begrundet betingelserne for indrejse, ☞ destruerer eller på anden vis bortskaffer ☞ sådanne ☞ ☞ [...] ☞ dokumenter, ☞ anvender kaldenavne med svigagtig hensigt, giver andre falske oplysninger i mundtlig eller skriftlig form ☞_eller nægter at give ☞ biometriske oplysninger ☞ ☞ [...] ☞ som krævet i EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning ☞ eller på anden vis svigagtigt modsætter sig tilbagesendelsesprocedurerne ☞**

n) hvis vedkommende på voldelig **☞ [...]** vis modsætter sig tilbagesendelsesprocedurerne

☞ [...]

p) hvis vedkommende ikke overholder et **☞ [...]** **☞ gyldigt** indrejseforbud

☞ r) risiko for den offentlige orden den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

☞ Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere objektive kriterier i deres nationale lovgivning, såsom manglende dokumentation for identitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller sag vedrørende en strafbar handling.

2. **☞ [...]**

☞ [...] Medlemsstaterne fastsætter, at der, medmindre andet bevises, i de enkelte sager er en formodning om, at der er en risiko for, at den pågældende forsvinder, når en af de i stk. 1, litra **☞ f), ☞ m), n), ☞ [...]** og p), omhandlede objektive kriterier er opfyldt.

☞ Medlemsstaterne kan i deres nationale ret fastsætte, at der, medmindre andet bevises, i de enkelte sager er en formodning om, at der er en risiko for, at den pågældende forsvinder, når et af de i stk. 1, litra d), e), g), h), k), i), j), og r), omhandlede objektive kriterier er opfyldt.

Forpligtelse til at samarbejde

1. Medlemsstaterne pålægger tredjelandstatsborgere en forpligtelse til at samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocedurerne. Denne forpligtelse omfatter navnlig ☞ [...] ☞ :

- a) forpligtelse til at fremlægge alle de elementer, der er nødvendige for at fastslå eller kontrollere identiteten ☞ **, og til at bevise de udfoldede bestræbelser, hvis der anmodes herom ☞**
- b) forpligtelse til at fremlægge oplysninger om de tredjelande, de har bevæget sig igennem
- c) forpligtelse til ☞ **at meddele en pålidelig adresse til de kompetente myndigheder i den form og inden for den frist, der er fastsat i national ret, og til ☞** at være til stede og til rådighed under alle procedurerne
- d) forpligtelse til at indgive en anmodning om gyldigt rejsedokument til de kompetente myndigheder i tredjelandene, ☞ **til at fremlægge alle oplysninger og erklæringer, der er nødvendige for at opnå et sådant dokument, og til at samarbejde med disse myndigheder ☞**
- ☞ e) **forpligtelse til at give personligt fremmøde, hvis og hvor det er nødvendigt til dette formål, for de kompetente nationale myndigheder og tredjelandsmyndigheder. ☞**

2. De elementer, der er omhandlet i stk. 1, litra a), omfatter tredjelandstatsborgerens erklæringer og dokumentation, som den pågældende er i besiddelse af, vedrørende identitet, nationalitet eller nationaliteter, ☞ [...]☞ , ☞ fødselsdato og fødested ☞ land eller lande og tidligere opholdssted eller opholdssteder, rejseruter og rejседokumenter ☞ samt biometriske oplysninger ☞ .
3. Medlemsstaterne underretter tredjelandstatsborgerne om ☞ deres forpligtelser som omhandlet i stk. 1 og om ☞ konsekvenserne af ikke at overholde ☞ dem ☞ ☞ [...], ☞ ☞ herunder sanktionerne i henhold til national ret, hvis medlemsstaterne har fastsat sanktioner, i overensstemmelse med retsstatsprincippet. ☞ ☞ Medlemsstaterne fastsætter, hvordan denne underretning skal gives. ☞

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

⇒ nyt

⇒ Rådet

KAPITEL II

OPHØR AF ULOVLIGT OPHOLD

Artikel ~~86~~

Afgørelse om tilbagesendelse

1. Medlemsstaterne træffer afgørelse om tilbagesendelse vedrørende enhver tredjelandstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, jf. dog de undtagelser, der er anført i stk. 2-5 **⇒ og 7 og den situation, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2** .
⇒ Tredjelandstatsborgeren skal efterkomme denne afgørelse.
2. **⇒ [...]** Tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, og som er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse eller **⇒ et visum til længerevarende ophold** **⇒ [...]** udstedt af en anden medlemsstat, skal **⇒ med forbehold af forordning (EU) nr. 604/2013** anmodes om straks at begive sig til denne anden medlemsstats område. **⇒ [...]**

⇒ H vis den pågældende tredjelandstatsborgers øjeblikkelige udrejse er nødvendig af hensyn til den offentlige **⇒ orden** **⇒ [...]** , **⇒ den offentlige sikkerhed** eller den nationale sikkerhed, finder stk. 1 anvendelse.

⇒ Efterkommer den pågældende tredjelandsstatsborger ikke dette krav, finder stk. 1 anvendelse, og den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, indleder en konsultation i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2018/1860 om brug af Schengeninformationssystemet (SIS) i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. ☺

⇒ Når den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, meddeler den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, at den opretholder denne tilladelse eller dette visum eller hvis den ikke træffer en afgørelse inden for den frist, som er fastsat i artikel 10, litra e), i forordning (EU) 2018/1860, er denne medlemsstat forpligtet til at lade den pågældende tredjelandsstatsborger indrejse på sit område. ☺

⇒ Når den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold meddeler den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, at den ikke opretholder denne tilladelse eller dette visum, træffer den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde denne afgørelse. ☺

☞ 2a. Tredjelandssstatsborgere, der opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, og som er i besiddelse af en anden tilladelse, der giver ret til ophold, udstedt af en anden medlemsstat, skal med forbehold af forordning (EU) nr. 604/2013 anmodes om straks at begive sig til denne anden medlemsstats område. Efterkommer den pågældende tredjelandssstatsborger ikke dette krav, eller er tredjelandssstatsborgerens øjeblikkelige udrejse nødvendig af hensyn til den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, finder stk. 1 anvendelse. ☞

3. Medlemsstaterne kan undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandssstatsborger, der opholder sig ulovligt på deres område, hvis den pågældende tredjelandssstatsborger tilbagetages af en anden medlemsstat i henhold til bilaterale aftaler eller ordninger, der er gældende ☒ den 13. januar 2009 ☒ ~~på datoen for dette direktivs ikrafttræden~~. I så fald anvender den medlemsstat, der har tilbagetaget den pågældende tredjelandssstatsborger, stk. 1.

4. Medlemsstaterne kan når som helst af menneskelige, humanitære eller andre grunde beslutte at tildele en tredjelandstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse, **☞ et visum til længerevarende ophold ☞** eller en anden tilladelse, som giver ret til ophold. I så fald træffes der ikke afgørelse om tilbagesendelse. Hvis der allerede er truffet afgørelse om tilbagesendelse, ophæves afgørelsen, eller den stilles i bero i den periode, hvor opholdstilladelsen **☞ visummet til længerevarende ophold ☞** eller den anden tilladelse, som giver ret til ophold, er gyldig.
5. Hvis en tredjelandstatsborger, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, er genstand for en igangværende procedure for fornyelse af sin opholdstilladelse, **☞ sit visum til længerevarende ophold ☞** eller en anden tilladelse, som giver ret til ophold, overvejer den pågældende medlemsstat at undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse, indtil den igangværende procedure er afsluttet, ~~if- dog- stk- 6.~~

6. ⇒ Medlemsstaterne træffer en afgørelse om tilbagesendelse ➞ [...] ☹ ➞ som fastsat i deres nationale lovgivning ☹

➞ a) i samme retakt om afgørelsen om ophør eller nægtelse ☹ af en
tredjelandstatsborgers lovlige ophold, herunder en afgørelse om ikke at give en
tredjelandstatsborger flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse i
overensstemmelse med forordning (EU) .../... [*forordningen om anerkendelse*] ⇐,
➞ eller ☹

➞ b) sammen med eller uden unødigt forsinkelse efter vedtagelsen af en afgørelse om
ophør eller nægtelse af en tredjelandstatsborgers lovlige ophold herunder en
afgørelse om ikke at give en tredjelandstatsborger flygtningestatus eller
subsidiær beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...
[*forordningen om anerkendelse*]. ☹

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer en afgørelse om
☒ tilbagesendelse ☒ ~~ophør af lovligt ophold sammen med afgørelse om tilbagesendelse~~
~~og/eller~~ ☒ ➞ [...] ☹ ☒ en afgørelse om udsendelse og/eller om indrejseforbud i en og
samme administrative eller retslige afgørelse eller retsakt i henhold til deres nationale
lovgivning, ~~jf. dog de retssikkerhedsgarantier, der gælder i henhold til kapitel III og i~~
~~henhold til andre relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen og national~~
~~lovgivning.~~

↴ nyt

↻ Rådet

↻ [...] ↻ Dette afsnit ↻ berører ikke de garantier, der gælder i henhold til kapitel III og i henhold til andre relevante bestemmelser i EU-retten og national ret.

↻ Medlemsstaterne sikrer navnlig, at retsvirkningerne af en afgørelse om tilbagesendelse stilles i bero i afventning af resultatet af en klage, som er indgivet i overensstemmelse med [artikel 53 i forordning (EU) .../... *forordningen om asylprocedurer*], hvis tredjelandstatsborgeren har tilladelse til at blive på den pågældende medlemsstats område i overensstemmelse med [artikel 54, stk. 1 eller 2b, i forordning (EU) .../... *forordningen om asylprocedurer*]. ↻

↻ 7. Medlemsstaterne kan anerkende enhver afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1 af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i henhold til Rådets direktiv 2001/40/EF . I så fald foretages tilbagesendelsen i overensstemmelse med den gældende lovgivning i den medlemsstat, der gennemfører tilbagesendelsesproceduren ↻

⇒ 8. Medlemsstaterne samarbejder om nødvendigt gennem udpegede kontaktpunkter med henblik på at lette gennemførelsen af afgørelser om tilbagesendelse. Medlemsstaterne kan navnlig samarbejde ved at tillade transit gennem en anden medlemsstats område for at efterkomme en afgørelse om tilbagesendelse eller indhente rejsedokumenter. De nærmere vilkår for et sådant samarbejde kan fastsættes i bilaterale eller multilaterale aftaler og kan omfatte betingelser vedrørende ledsagelse, svarfrister og tilknyttede omkostninger

↓ 2008/115/EF

⇒ nyt

Artikel 97

Frivillig udrejse

1. I en afgørelse om tilbagesendelse fastsættes en passende frist for frivillig udrejse på mellem syv og ⇒ op til ⇐ tredive dage, jf. dog de undtagelser, der er anført i stk. 2 og 4. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte, at en sådan frist kun indrømmes efter begæring fra den pågældende tredjelandstatsborger. I så fald underretter medlemsstaterne de pågældende tredjelandstatsborgere om muligheden for at indgive en sådan begæring.

Den i første afsnit omhandlede frist udelukker ikke, at de pågældende tredjelandstatsborgere kan udrejse tidligere.

↓ nyt

↻ Rådet

Varigheden af fristen for frivillig udrejse fastsættes ↻ [...] under behørig hensyntagen til
↻ [...] omstændighederne i sagen ↻ [...].

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

⇒ nyt

↻ Rådet

2. Medlemsstaterne forlænger, hvor dette er nødvendigt, fristen for frivillig udrejse i en passende periode under hensyntagen til de særlige forhold i den enkelte sag såsom opholdets varighed, eventuelle skolesøgende børn og eventuelle andre familiemæssige og sociale tilknytninger.
3. I perioden for frivillig udrejse kan der pålægges visse forpligtelser med sigte på at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder, såsom en pligt til regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, til at stille en passende økonomisk garanti, til at indlevere dokumenter eller til at opholde sig et bestemt sted.

4. ➡ Uden at det berører en tredjelandstatsborgers mulighed for frivilligt at opfylde en forpligtelse til at vende tilbage og for at få tildelt støtte i henhold til artikel 14, stk.

3. ➡ ⇨ indrømmer medlemsstaterne ikke en frist for frivillig udrejse i følgende tilfælde: ⇨

a) ~~Er~~ ☒ hvis ☒ der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde ⇨ , som fastslået i overensstemmelse med artikel 6 ⇨

➡ [...] ➡

➡ [...] ➡ ➡ b) hvis den pågældende tredjelandstatsborger udgør en risiko for den offentlige orden den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed ➡ ~~, kan~~

➡ [...] ➡ ~~medlemsstaterne undlade at indrømme en frist for frivillig udrejse eller de kan indrømme en frist på under syv dage.~~

➡ Medlemsstaterne kan undlade at indrømme en frist for frivillig udrejse ➡

➡ [...] ➡, ☒ hvis ☒ en ansøgning om lovligt ophold er blevet afvist som åbenbart grundløs, svigagtig ➡ eller uantagelig ➡ .

➡ Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette stykke på mindreårige og familier med børn. ➡

Udsendelse

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde afgørelsen om tilbagesendelse, hvis der ikke er indrømmet en frist for frivillig udrejse i henhold til artikel ~~97~~, stk. 4, eller hvis forpligtelsen til at vende tilbage ikke er blevet opfyldt inden for den frist for frivillig udrejse, som er indrømmet i henhold til artikel ~~97~~. ⇒ De pågældende foranstaltninger skal omfatte alle ☞ tiltag, ☞ [...] ☞ der er nødvendige for at bekræfte identiteten af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som ikke er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, og for at tilvejebringe et sådant dokument, ☞ herunder sanktioner i henhold til national lovgivning som foreskrevet af medlemsstaterne i overensstemmelse med retsstatsprincipperne ☞ ⇐
2. Har medlemsstaten indrømmet en frist for frivillig udrejse i henhold til artikel ~~97~~, kan afgørelsen om tilbagesendelse først fuldbyrdes efter fristens udløb, medmindre der inden for denne frist opstår en af de i artikel ~~97~~, stk. 4, omhandlede risici.

3. Medlemsstaterne kan vedtage en særskilt administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt om udsendelse.
4. Når medlemsstaterne som en sidste udvej anvender tvangsforanstaltninger til at gennemføre udsendelsen af en tredjelandstatsborger, som modsætter sig udsendelse, skal sådanne foranstaltninger stå i rimeligt forhold til det formål, der søges opnået, og holdes inden for grænserne af rimelig magtanvendelse. Foranstaltningerne gennemføres i henhold til den nationale lovgivning i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og med behørig respekt for den pågældende tredjelandstatsborgers værdighed og fysiske integritet.
5. Ved gennemførelsen af udsendelser med fly tager medlemsstaterne hensyn til de fælles retningslinjer for sikkerhedsbestemmelser i forbindelse med fælles udsendelse med fly, der er knyttet som bilag til beslutning 2004/573/EF.
6. Medlemsstaterne sørger for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse.

➔ 7. Medlemsstaterne kan beslutte, at omkostninger i tilknytning til udsendelse, herunder frihedsberøvelse i henhold til artikel 18 og 22, afholdes af den pågældende tredjelandstatsborger eller en anden person eller enhed, der har undertegnet en erklæring om forpligtelse til at lette forudgående indrejse og ophold i Den Europæiske Union

Udsættelse af udsendelse

1. Medlemsstaterne udsætter en udsendelse,
 - a) hvis den vil krænke nonrefoulementprincippet, eller
 - b) så længe der indrømmes suspension i henhold til artikel ~~1613~~, stk. 2.
2. Medlemsstaterne kan udsætte en udsendelse i en passende periode under hensyntagen til de særlige forhold i den enkelte sag. Medlemsstaterne tager navnlig hensyn til:
 - a) tredjelandstatsborgerens fysiske tilstand eller psykiske evner
 - b) tekniske grunde, såsom manglende transportkapacitet eller mislykket udsendelse som følge af manglende identifikation.
3. Hvis en udsendelse udsættes efter stk. 1 og 2, kan den pågældende tredjelandstatsborger pålægges de i artikel ~~97~~, stk. 3, omhandlede forpligtelser.

Artikel ~~1240~~

Tilbagesendelse og udsendelse af uledsagede mindreårige

1. Inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse af en uledsaget mindreårig, ydes der under behørig hensyntagen til barnets tarv bistand fra relevante organer, som ikke er de myndigheder, der er ansvarlige for den tvangsmæssige tilbagesendelse.
2. Inden udsendelse af en uledsaget mindreårig fra en medlemsstats område, sikrer myndighederne i den pågældende medlemsstat sig, at vedkommende sendes tilbage til et familiemedlem, til en udpeget værge eller til passende modtagelsesfaciliteter i tilbagesendelseslandet.

Artikel ~~1344~~

Indrejseforbud

1. Afgørelser om tilbagesendelse ledsages af et indrejseforbud:
 - a) hvis der ikke er indrømmet en frist for frivillig udrejse, eller
 - b) hvis forpligtelsen til at vende tilbage ikke er efterkommet.

I andre tilfælde kan afgørelser om tilbagesendelse ledsages af et indrejseforbud ➡ **herunder hvis tredjelandsstatsborgeren modtager bistand til reintegration.** ©

↴ nyt

↻ Rådet

2. Medlemsstaterne kan, hvor det er berettiget på grundlag af de specifikke omstændigheder i den enkelte sag og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, **↻ og idet det så vidt muligt undgås at udsætte den pågældende tredjelandstatsborgers udrejse,** ⌚ pålægge en tredjelandstatsborger, som har opholdt sig ulovligt på medlemsstaternes område, og hvis ulovlige ophold er blevet opdaget i forbindelse med ind- og udrejsekontrol foretaget ved udrejse i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2016/399, et indrejseforbud, som ikke ledsager en afgørelse om tilbagesendelse.
-

↴ 2008/115/EF

↻ Rådet

32. Varigheden af indrejseforbuddet fastsættes under behørig hensyntagen til alle relevante forhold i den enkelte sag og må i princippet ikke overstige **↻ [...] ⌚ ti år**. Den kan dog overstige **↻ [...] ⌚ ti ⌚ år**, hvis tredjelandstatsborgeren udgør en alvorlig trussel mod den offentlige **↻ [...] ⌚orden ⌚**, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

42. Medlemsstaterne overvejer at ophæve ☞, **afkorte** ☞ eller suspendere et indrejseforbud, når en tredjelandstatsborger, der er genstand for et indrejseforbud udstedt i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit, kan påvise, at vedkommende har forladt en medlemsstats område i fuld overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse.

☞ Medlemsstaterne kan gøre en ophævelse eller suspension af et indrejseforbud betinget af, at den pågældende tredjelandstatsborger betaler de omkostninger, som en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, måtte medføre ☞

Ofre for menneskehandel, der har fået opholdstilladelse i henhold til Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, ~~der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder²³~~, gøres ikke til genstand for et indrejseforbud, jf. dog stk. 1, første afsnit, litra b), forudsat at den pågældende tredjelandstatsborger ikke udgør en trussel mod den offentlige ☞ [...] ☞☞ **orden** ☞, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

Medlemsstaterne kan undlade at udstede eller kan ophæve eller suspendere et indrejseforbud i individuelle tilfælde af humanitære grunde.

Medlemsstaterne kan ophæve eller suspendere et indrejseforbud i individuelle tilfælde eller i visse kategorier af tilfælde af andre grunde.

²³ Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19).

~~5~~ ~~☞ [...] ☞ ☞ [...] ☞~~ og tager hensyn til dennes interesser i overensstemmelse med artikel ~~25~~ i konventionen — om gennemførelse af Schengenaftalen.²⁴ ~~☞ [...] ☞~~²⁵

~~65~~. Stk. 1-~~54~~ berører ikke retten til international beskyttelse i medlemsstaterne som defineret i artikel 2, litra a), i ~~direktiv 2011/95/EURådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om~~ fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse²⁶.

²⁴ ~~OJ L 239, 22.9.2000, p. 19.~~

²⁵

²⁶ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12).

Artikel 14

Forvaltning af tilbagesendelser

1. Hver medlemsstat opretter, driver, vedligeholder og videreudvikler et nationalt system for forvaltning af tilbagesendelser, som skal behandle alle de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, navnlig for så vidt angår forvaltningen af individuelle sager samt enhver tilbagesendelsesrelateret procedure.
2. Det nationale system oprettes på en måde, der sikrer den tekniske kompatibilitet med henblik på kommunikation med ☞ platformen ☞ ☞ [...] ☞ oprettet i henhold til artikel 50 i forordning (EU) .../... [*forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt*].
3. Medlemsstaterne opretter programmer til ☞ støtte for frivillig tilbagesendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold, der er statsborgere i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I til forordning 2018/1806 [²⁷, ☞ ☞ [...] ☞ ☞ der er udarbejdet ☞ i overensstemmelse med ☞ nationale love og administrative bestemmelser ☞ ☞ [...] ☞ ²⁸.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

²⁸

Sådanne ➞ programmer kan omfatte logistisk, finansiel og anden materiel bistand eller bistand i form af naturalier, herunder støtte til reintegration i det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse. ☹

➞ [...] ☹.

I forbindelse med en sådan bistand, herunder bistandens art og omfang, ➞ [...] ☹ ➞ kan der tages hensyn til, ☹ at den pågældende tredjelandssstatsborger samarbejder med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, jf. artikel 7 i dette direktiv, ➞ og at vedkommende eventuelt er omfattet af betingelser for og grunde til udelukkelse som fastsat i nationale love og administrative bestemmelser, navnlig for så vidt angår bistand til reintegration i det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse ☹ .

➞ Den i dette stykke omhandlede bistand ydes som hovedregel ikke til tredjelandssstatsborgere, som allerede har modtaget bistand til reintegration fra en medlemsstat ☹ .

KAPITEL III

RETSSIKKERHEDSGARANTIER

Artikel ~~1542~~

Form

1. Afgørelser om tilbagesendelse og, hvis der er udstedt sådanne, afgørelser om indrejseforbud og afgørelser om udsendelse skal affattes skriftligt og angive de faktiske og retlige grunde samt oplyse om de retsmidler, der er til rådighed.

Oplysningerne om de faktiske grunde kan begrænses, hvis den nationale lovgivning tillader en begrænsning i retten til information, især for at beskytte den nationale sikkerhed, forsvaret eller den offentlige sikkerhed og forebyggelsen, efterforskningen, afsløringen og retsforfølgningen af strafbare handlinger.

2. Medlemsstaterne tilvejebringer efter anmodning en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i stk. 1, herunder oplysninger om tilgængelige retsmidler på et sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 2 på tredjelandsstatsborgere, der er indrejst ulovligt på en medlemsstats område, og som ikke efterfølgende har fået opholdstilladelse eller ret til ophold i denne medlemsstat.

I disse tilfælde udfærdiges afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i stk. 1 ved hjælp af en standardformular i henhold til national lovgivning.

Medlemsstaterne sørger for, at der foreligger generelle informationsskrivelser, der redegør for standardformulærens vigtigste elementer, på mindst fem af de sprog, der hyppigst anvendes eller forstås af personer, der indrejser ulovligt i den pågældende medlemsstat.

Artikel ~~16~~¹³

Retsmidler

1. ☐ [...] ☒ Den pågældende tredjelandsstatsborger skal have adgang til effektive retsmidler til at kunne klage over afgørelser vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i artikel 15~~4~~², stk. 1, ved en kompetent ☒ **ret eller domstol** ☐ [...] ☐ ~~eller et kompetent organ sammensat af medlemmer, der er upartiske og er sikret uafhængighed.~~

↓ nyt

↻ [...] ⌂

↓ 2008/115/EF

↻ Rådet

↻ [...] ⌂ ~~eller organet~~ ↻ [...] ⌂ ~~medmindre midlertidig suspension allerede finder~~
~~anvendelse i medfør af national lovgivning~~

↻ **2. Med henblik på at overholde princippet om effektive retsmidler skal**
tredjelandsstatsborgere have ret til at klage over afgørelser om tilbagesendelse
ved mindst én retsinstans. ⌂

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

↓ nyt

☞ Rådet

☞ [...] ☹

☞ [...] ☹

☞ 3. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale lovgivning den kortest mulige frist for klage over eller prøvning af en afgørelse om tilbagesendelse, der ikke kan overskride 14 dage. Denne frist løber fra datoen for meddelelse af afgørelsen om tilbagesendelse til tredjelandssstatsborgeren eller dennes retlige repræsentant, eller fra en anden dato, der er fastsat i overensstemmelse med national lovgivning, navnlig hvis den pågældende tredjelandssstatsborger er forsvundet. ☹

☞ Hvis afgørelsen om tilbagesendelse bygger på eller er udstedt i samme retsakt som en afgørelse om ikke at give tredjelandssstatsborgeren flygtningestatus eller subsidær beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../... [forordningen om anerkendelse], er fristen for klage over eller prøvning af en afgørelse om tilbagesendelse den frist, der er fastsat i national lovgivning i henhold til [artikel 53, stk. 6, i forordningen om asylprocedurer]. ☹

☞ Hvis afgørelsen om tilbagesendelse bygger på eller er udstedt i samme retsakt som en afgørelse om ophør af eller afslag på lovligt ophold, er fristerne for klage over eller prøvning af afgørelsen om tilbagesendelse som en undtagelse fra første afsnit dem, der er fastsat i national lovgivning, men kan dog ikke overstige 30 dage. ☹

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

☞ **4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at retten eller domstolen afslutter behandlingen af klagen eller prøvningen hurtigst muligt ☞**

☞ **4a. Medlemsstaterne sikrer, at en ret eller domstol på anmodning af tredjelandstatsborgeren eller på eget initiativ efterprøver opfyldelsen af krav som følge af overholdelse af nonrefoulementprincippet i forbindelse med en klage, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, medmindre en sådan opfyldelse er efterprøvet af en ret eller domstol i forbindelse med en procedure, som er gennemført ved anvendelse af forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer], og der ikke er fremkommet nye relevante elementer eller oplysninger, eller tredjelandstatsborgeren ikke har fremlagt sådanne elementer eller oplysninger for så vidt angår overholdelse af nonrefoulementprincippet, som i væsentlig grad ændrer de specifikke omstændigheder i sagen. ☞**

☞ **4b. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om administrativ prøvelse forud for en klage ved en ret eller domstol i henhold til stk. 1, forudsat at en administrative prøvelse ikke påvirker retsmidlernes effektivitet. ☞**

↓ 2008/115/EF

↻ Rådet

- 53 Den pågældende tredjelandsstatsborger har mulighed for at få juridisk ↻ **bistand** ↻
↻ [...] ↻, lade sig repræsentere eller om nødvendigt få sproglig bistand.
- 64 Medlemsstaterne sikrer, at den nødvendige juridiske bistand og/eller repræsentation gives efter anmodning og er gratis i overensstemmelse med relevant national lovgivning eller regler om retshjælp, og kan bestemme, at sådan gratis juridisk bistand og/eller repræsentation er underlagt betingelserne i **forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer]**. ↻
↻ [...] ↻ .
-

↻ Rådet

↻ Rådet

↻ **Artikel 16a** ↻

↻ **Opsættende virkning** ↻

↻ **1. Medlemsstaterne sørger for, at fyldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse enten suspenderes automatisk, eller at en ret eller domstol har bemyndigelse til at suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse enten på anmodning fra den pågældende tredjelandsstatsborger eller på eget initiativ under klagesagen ved første instans** ↻ .

⇒ 2. Medlemsstaterne sørger under alle omstændigheder for, at fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse suspenderes, hvis der er risiko for overtrædelse af nonrefoulementprincippet. ☹

⇒ 3. I andre tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse under klagesagen ved første instans. ☹

⇒ 4. Hvis medlemsstaterne fastsætter mulighed for at suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse på anmodning, fastsætter medlemsstaterne i deres nationale lovgivning mindstefrister for indgivelse af en anmodning om suspension af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, der under alle omstændigheder ikke kan overstige tidsfristerne for indgivelse af klage som fastsat i artikel 16. Medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse vedrørende anmodningen om suspension af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse træffes hurtigst muligt, efter at den pågældende tredjelandsstatsborger har indgivet en sådan anmodning. ☹

⇒ 5. Fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse suspenderes ikke, når tredjelandsstatsborgeren efterfølgende indgiver en klage, bortset fra de tilfælde, hvor medlemsstaterne beslutter at tillade en sådan suspension i national lovgivning. ☹

⇒ I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at en afgørelse om anmodningen vedrørende suspension af fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse træffes hurtigst muligt efter den pågældende tredjelandsstatsborgers indgivelse af en sådan anmodning. ☹

Artikel ~~17~~~~44~~

Garantier i perioden frem til tilbagesendelsen

1. Med forbehold af den situation, der er omhandlet i artikel ~~19~~~~46~~ og ~~20~~~~47~~, sikrer medlemsstaterne, at der så vidt muligt tages hensyn til følgende principper i forbindelse med tredjelandsstatsborgere inden for den frist for frivillig udrejse, der indrømmes i henhold til artikel ~~9~~~~7~~, og i de perioder, hvor udsendelsen er udsat i henhold til artikel ~~11~~~~9~~:
 - a) familiens enhed med familiemedlemmer, der befinder sig på medlemsstaternes område opretholdes
 - b) de pågældende sikres akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom
 - c) mindreårige gives adgang til grunduddannelsessystemet afhængigt af varigheden af deres ophold
 - d) der tages hensyn til sårbare personers særlige behov.
2. Medlemsstaterne giver de personer, der er omhandlet i stk. 1, en skriftlig bekræftelse i henhold til national lovgivning på, at fristen for frivillig udrejse er blevet forlænget i overensstemmelse med artikel ~~9~~~~7~~, stk. 2, eller at afgørelsen om tilbagesendelse midlertidigt ikke vil blive fuldbyrdet.

KAPITEL IV

FRIHEDSBERØVELSE MED HENBLIK PÅ UDSENDELSE

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

⇒ nyt

Artikel ~~1845~~

Frihedsberøvelse

1. Medmindre andre tilstrækkelige og mindre indgribende foranstaltninger kan anvendes effektivt i det konkrete tilfælde, må medlemsstaterne ~~kun~~ frihedsberøve en tredjelandstatsborger, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer, for at forberede en tilbagesendelse og/eller gennemføre en udsendelse, navnlig når
 - a) der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde ⇒ som fastslået i henhold til artikel 6 ⇐ ~~eller~~
 - b) den pågældende tredjelandstatsborger undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelsen ~~en~~ eller for udsendelsesprocessen. ~~en~~ ☒ eller ☒
-

↓ nyt

☞ Rådet

- c) den pågældende tredjelandstatsborger udgør en risiko for den offentlige ☞ orden ☞ ☞ [...], ☞ den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed.

Alle grunde til frihedsberøvelse fastsættes i national ret.

Enhver frihedsberøvelse skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu.

2. Afgørelser om frihedsberøvelse træffes af administrative eller retslige myndigheder.

Afgørelser om frihedsberøvelse skal være skriftlige med angivelse af de faktiske og retlige grunde.

Når det er administrative myndigheder, der har truffet afgørelsen om frihedsberøvelse, skal medlemsstaterne ☞ **sikre en domstolsprøvelse af alle relevante kendsgerninger, beviser og bemærkninger, der er forelagt i løbet af proceduren, ved:** ☹

- a) enten at ☞ **foreskrive** ☹ ☞ [...] ☹ hurtig domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, som der skal træffes afgørelse om så hurtigt som muligt fra tidspunktet for frihedsberøvelsens start
- b) eller ☞ **indrømme** ☹ den pågældende tredjelandstatsborger en ret til at indlede procedurer, hvorved der sker hurtig domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed, som der skal træffes afgørelse om så hurtigt som muligt efter indledningen af de relevante procedurer. I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne omgående underrette den pågældende tredjelandstatsborger om muligheden for at indlede sådanne procedurer.

Den pågældende tredjelandstatsborger skal omgående løslades, hvis frihedsberøvelsen ikke er lovlig.

3. Afgørelser om frihedsberøvelse vurderes i hvert enkelt tilfælde på ny med rimelige mellemrum enten efter ansøgning fra den pågældende tredjelandstatsborger eller ex officio. I tilfælde af langvarig frihedsberøvelse skal vurderingerne være undergivet en retslig myndigheds tilsyn.
4. Når der af retlige eller andre grunde ikke længere synes at være rimelig udsigt til udsendelse, eller når betingelserne i stk. 1 ikke længere foreligger, ophører frihedsberøvelsen med at være berettiget, og den pågældende person løslades omgående.

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

⇒ nyt

↻ Rådet

5. Frihedsberøvelsen opretholdes, så længe betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og så længe det er nødvendigt for at sikre velgennemført udsendelse. ↻ [...] ⚙ Hver medlemsstat fastsætter en ~~begrænset~~ ⇒ maksimal ⇐ periode for frihedsberøvelsen, ~~der ikke må overstige~~ ⇒ på mindst tre måneder og højst ⇐ seks måneder. ↻ **Hvis mindreårige ifølge national lovgivning kan frihedsberøves, kan kortere perioder af frihedsberøvelse foreskrives i sådanne tilfælde.** ⚙

↓ 2008/115/EF

⇒ Rådet

6. Medlemsstaterne må ikke forlænge den periode, der er omhandlet i stk. 5, undtagen i en begrænset periode på yderligere 12 måneder i overensstemmelse med national ret, hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af
- a) manglende samarbejde fra den pågældende tredjelandstatsborgers side eller
 - b) forsinkelser i forbindelse med fremskaffelsen af nødvendige dokumenter fra tredjelande.

Forholdene under frihedsberøvelsen

1. Frihedsberøvelse skal ~~☞~~ generelt ~~☞~~ ~~☞ [...]~~ ~~☞~~ finde sted i særlige faciliteter for frihedsberøvede. Når en medlemsstat ikke kan indkvartere frihedsberøvede tredjelandstatsborgere i særlige faciliteter for frihedsberøvede og er nødt til at sætte dem i fængsel, skal de holdes adskilt fra almindelige indsatte.
2. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal efter anmodning have tilladelse til i tide at sætte sig i forbindelse med retlige repræsentanter, familiemedlemmer og kompetente konsulære myndigheder.
3. Der tages særligt hensyn til sårbare personers situation. Der skal sikres akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom.
4. Relevante og kompetente nationale, internationale og ikke-statslige organisationer og organer skal have mulighed for at besøge faciliteter for frihedsberøvede som omhandlet i stk. 1, for så vidt de anvendes til frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere i overensstemmelse med dette kapitel. Det kan kræves, at der indhentes tilladelse til sådanne besøg.
5. Tredjelandstatsborgere, der frihedsberøves, skal systematisk have oplysninger, der forklarer de regler, der gælder i faciliteten, og som angiver deres rettigheder og pligter. Sådanne oplysninger omfatter oplysninger om deres ret i henhold til national lovgivning til at kontakte de organisationer og organer, der er omhandlet i stk. 4.

Frihedsberøvelse af mindreårige og familier

1. Uledsagede mindreårige og familier med mindreårige børn må kun frihedsberøves som en sidste udvej og i det kortest mulige passende tidsrum.
2. Familier, der frihedsberøves, mens de venter på at blive udsendt, skal have separat bolig, der i tilstrækkelig grad sikrer privatlivets fred.
3. Frihedsberøvede mindreårige skal have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreative aktiviteter, der passer til deres alder, og skal afhængig af varigheden af deres ophold have adgang til undervisning.
4. Uledsagede mindreårige skal så vidt muligt have bolig i institutioner med personale og faciliteter, der tager hensyn til de behov, som personer i deres aldersgruppe har.
5. Barnets tarv er et væsentligt hensyn i forbindelse med frihedsberøvelse af mindreårige, der venter på at blive udsendt.

Akutte situationer

1. I tilfælde af, at et usædvanligt stort antal tredjelandstatsborgere, der skal tilbagesendes, medfører en uforudset stor byrde for kapaciteten af en medlemsstats faciliteter for frihedsberøvede eller for dens administrative personale eller retspersonale, kan denne medlemsstat, så længe den usædvanlige situation varer, beslutte at tillade længere perioder til domstolsprøvelser end de i artikel ~~1845~~, stk. 2, tredje afsnit fastsatte og at træffe hasteforanstaltninger med hensyn til forholdene under frihedsberøvelse, som afviger fra de i artikel ~~1946~~, stk. 1, og artikel ~~2047~~, stk. 2, fastsatte.
2. Når der tages sådanne ekstraordinære foranstaltninger i brug, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen. Den underretter også Kommissionen, så snart årsagerne til anvendelsen af disse ekstraordinære foranstaltninger ikke længere foreligger.
3. Intet i denne artikel må fortolkes som en tilladelse til medlemsstaterne til at fravige deres generelle forpligtelse til at træffe enhver hensigtsmæssig foranstaltning af generel eller særlig karakter for at sikre, at deres forpligtelser i henhold til dette direktiv opfyldes.

↴ nyt

↻ Rådet

KAPITEL V

GRÆNSEPROCEDURE

Artikel 22

Grænseprocedure

[1. **↻ Medlemsstaterne udsteder med forbehold af stk. 9 en afgørelse om tilbagesendelse til de pågældende tredjelandsstatsborgere, hvis den besluttende myndighed i medfør af artikel 41 i forordning (EU) .../... [forordningen om asylprocedurer] har truffet en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse ↻ [...] ↻ ↻**

↻ [...] ↻

3. ➔ Bestemmelserne i kapitel I-IV finder ikke anvendelse på procedurer gennemført i henhold til stk. 1, bortset fra artikel [3, 4, 5, 7, artikel 8, stk. 1 og 6, artikel 10, 11, 12, 13, 16, 16a, 17, artikel 18, stk. 2-4, samt artikel 19, 20 og 21]. ☞ [...] ☞
4. ➔ Med forbehold af den pågældende tredjelandstatsborgers mulighed for frivilligt at efterkomme en afgørelse om tilbagesendelse indrømmes der ikke en frist for frivillig udrejse. Medlemsstaterne kan imidlertid indrømme en passende frist for frivillig udrejse i henhold til artikel 9 for tredjelandstatsborgere, som er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, og som opfylder den forpligtelse til at samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne i alle faser af procedurerne, der er fastsat i artikel 7. Medlemsstaterne stiller krav om, at de pågældende tredjelandstatsborgere overdrager det gyldige rejsedokument til den kompetente myndighed indtil udreisen. ☞ [...] ☞

5. ☞ Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale lovgivning en mindstefrist for indgivelse af en klage mod den i stk. 1 nævnte afgørelse om tilbagesendelse, der mindst skal være på 48 timer og højst en uge. ☞ [...] ☞
6. ☞ Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at retten eller domstolen ☞ [...] ☞ afslutter klagebehandlingen samtidig med eller hurtigst muligt efter afslutningen af asylklagesagen ved første instans i overensstemmelse med [artikel 41 i forordning (EU) .../... forordningen om asylprocedurer]. ☞
- ☞ [...] ☞
- ☞ [...] ☞
- ☞ [...] ☞

⊖ [...] ⊕

⊖ [...] ⊕

⊖ [...] ⊕

⊖ [...] ⊕

⊖ [...] ⊕

- ⇒ 8. Med henblik på at forberede tilbagesendelsen og/eller gennemføre udsendelsesprocessen kan frihedsberøvelsen af en tredjelandsstatsborger, som er blevet frihedsberøvet i henhold til artikel 8, stk. 3, litra d), i direktiv (EU) .../... [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold] i forbindelse med en procedure, som blev gennemført i henhold til [artikel 41 i forordning (EU) .../... forordningen om asylprocedurer], og som er genstand for tilbagesendelsesprocedurer i henhold til dette kapitels bestemmelser, opretholdes i så kort tid som muligt og må under alle omstændigheder ikke overstige fire måneder. Frihedsberøvelsen må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu ☺
- ⇒ 9. Medlemsstater, der udsteder et indrejseforbud i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399, og som har besluttet ikke at anvende dette direktiv i medfør af artikel 2, stk. 2a, sikrer, at den behandling og grad af beskyttelse, som en tredjelandsstatsborger, der er genstand for et indrejseforbud, nyder, svarer til den, der er fastsat i bestemmelserne i nærværende artikels stk. 3-8. ☺

KAPITEL ~~VI~~

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel ~~23~~⁴⁹

Rapportering

- ⇒ **1.** ⇒ Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne ⇒ [...] ⇒ .
- ⇒ **2.** Kommissionen aflægger første gang rapport senest den [dato] og lægger i den forbindelse navnlig vægt på behovet for at lette gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse, herunder på den til det formål nødvendige finansielle EU-støtte. ⇒
- ⇒ Rapporten ledsages om nødvendigt af passende forslag til at ændre de relevante EU-retsakter. ⇒

~~Kommissionen aflægger første gang rapport senest 24. december 2013 og lægger i den forbindelse navnlig vægt på anvendelsen af artikel 11, artikel 13, stk. 4, og artikel 15 i medlemsstaterne. Med hensyn til artikel 13, stk. 4, vurderer Kommissionen især de specifikke økonomiske og administrative virkninger heraf i medlemsstaterne.~~

~~Artikel 20~~

Gennemførelse

~~1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 24. december 2010. For så vidt angår artikel 13, stk. 4, sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 24. december 2011. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.~~

~~Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~

~~2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.~~

Artikel ~~24~~²¹

Forholdet til Schengenkonventionen

Dette direktiv træder i stedet for bestemmelserne i artikel 23 og 24 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen.

U Rådet

U Rådet

↻ Artikel 24a ↻

↻ Forholdet til visumkodeksen ↻

↻ Hvis et tredjeland anses for ikke i tilstrækkelig grad at samarbejde med medlemsstaterne om tilbagetagelse, finder artikel 25a i visumkodeksen anvendelse. ↻

☞ Rådet

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 6-10, artikel 13, artikel 14, stk. 3, ☞ [...] ☞ **og** ☞ artikel 18 ☞ [...] ☞ senest [☞ [...] **et år** ☞ ☞ [...] ☞ efter ikrafttrædelsesdatoen] og artikel 14, stk. 1 og 2, senest [☞ [...] **to år** ☞ ☞ [...] ☞ efter ikrafttrædelsesdatoen]. ☞ **Artikel 16, 16a og [22] finder anvendelse to år efter ikrafttrædelsen af [forordningen om asylprocedurer]** ☞ . De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ophævelse

Direktiv 2008/115/EF ophæves med virkning fra den [...] [*dagen efter den anden dato, der er nævnt i artikel 25, stk. 1, første afsnit*], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I angivne frister for gennemførelse i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

↓ 2008/115/EF

Artikel ~~22~~ 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel [...] [*artikler, der er uændrede i forhold til det ophævede direktiv*] anvendes fra den [...] [*dagen efter den anden dato, der er nævnt i artikel 25, stk. 1, første afsnit*].

↓ 2008/115/EF (tilpasset)

Artikel ~~28~~²²

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ traktaterne .

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
